Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2016. gada 28. aprīlī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Līdzekļu iesaldēšana — Atbalsts Irānas valdībai — Pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbības militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Prasība par zaudējumu atlīdzību

Lieta T-52/15

Sharif University of Technology , Teherāna (Irāna), ko pārstāv *M. Happold*, *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *V. Piessevaux* un *M. Bishop*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, pirmkārt, atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmumu 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 325, 19. lpp.), ciktāl ar to prasītājas nosaukums ir iekļauts Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), II pielikumā esošajā sarakstā, kā arī atcelt Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 325, 3. lpp.), ciktāl prasītājas nosaukums ar to tika iekļauts Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2010 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.) IX pielikumā esošajā sarakstā, un, otrkārt, par prasību atlīdzināt zaudējumus.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*] (referents), tiesneši V. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*] un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*],

sekretāre M. Žuniusa [*M. Junius*] administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 3. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *Sharif University of Technology* ir augstākās izglītības un pētniecības iestāde, kas atrodas Teherānā, Irānā. Tā ir nodibināta 1966. gadā un ir specializējusies tehnoloģijā, inženierzinātnē, kā arī fizikā.

2 Šī lieta ir saistīta ar ierobežojošiem pasākumiem, kas ir tikuši ieviesti nolūkā izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā pārtrauktu kodoldarbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, un kodolieroču nogādes sistēmu izstrādi.

3 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā – "Drošības padome") 2010. gada 9. jūnijā pieņēma Rezolūciju 1929 (2010) (turpmāk tekstā – "Rezolūcija 1929") nolūkā paplašināt ierobežojošo pasākumu, kuri noteikti ar Drošības padomes Rezolūcijām 1737 (2006), 1747 (2007) un 1803 (2008), darbības jomu un ieviest papildu ierobežojošus pasākumus pret Irānas Islāma Republiku.

4 Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā uzsvēra arvien pieaugošās bažas par Irānas kodolprogrammu, un tā pauda gandarījumu par Drošības padomes Rezolūcijas 1929 pieņemšanu. Eiropadome aicināja Eiropas Savienības Padomi pieņemt pasākumus Rezolūcijā 1929 noteikto pasākumu īstenošanai, kā arī papildu pasākumus, lai sekmētu to, ka sarunu ceļā tiek kliedētas visas arvien vēl pastāvošās bažas saistībā ar sensitīvu tehnoloģiju izstrādi, ko Irānas Islāma Republika veic savas kodolprogrammas un ballistisko raķešu programmas atbalstam. Šiem pasākumiem bija jāattiecas uz Irānas tirdzniecības nozari, finanšu nozari, transporta nozari, svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem, kā arī papildinājumiem, it īpaši attiecībā uz Islāma revolucionāro gvardu korpusu (turpmāk tekstā – "*IRGC*").

5 Padome 2010. gada 26. jūlijā pieņēma Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp.), kura II pielikumā ir uzskaitītas tās personas un vienības, kuru līdzekļi tiek iesaldēti, bet kas nav tās personas un vienības, kuras ir noteikusi Drošības padome vai ar Rezolūciju 1737 (2006) izveidotā Sankciju komiteja un kuras ir minētas I pielikumā. Šā lēmuma preambulas 22. apsvērumā ir atsauce uz Rezolūciju 1929 un ir minēts, ka šajā rezolūcijā ir atzīmēta īpaša saikne starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu darbību finansēšanu.

6 Padome 2012. gada 23. janvārī pieņēma Lēmumu 2012/35/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 19, 22. lpp.). Šā lēmuma preambulas 8. apsvēruma saturs būtībā ir pārņemts no Lēmuma 2010/413 preambulas 22. apsvēruma (skat. šā sprieduma 5. punktu). Turklāt saskaņā ar Lēmuma 2012/35 preambulas 13. apsvērumu ieceļošanas aizliegums, kā arī līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana būtu jāpiemēro vēl citām personām un struktūrām, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, radot tai iespēju veikt ar kodolieroču izplatīšanu saistītas darbības vai kodolieroču nogādes sistēmu izstrādi, it īpaši personām un struktūrām, kas sniedz finansiālu, loģistikas vai materiālu atbalstu Irānas valdībai.

7 Ar Lēmuma 2012/35 1. panta 7. punkta a) apakšpunkta ii) punktu Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktam ir ticis pievienots vēl viens apakšpunkts:

"c) citas I pielikumā neietvertas personas un struktūras, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, un ar tām saistītas personas un struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā".

8 Tā rezultātā 2012. gada 23. martā Padome, piemērojot LESD, pieņēma Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.). Lai īstenotu Lēmuma 2012/35 1. panta 7. punkta a) apakšpunkta ii) punktu, šīs regulas 23. panta 2. punktā ir paredzēts iesaldēt to IX pielikumā uzskaitīto personu, vienību un struktūru līdzekļus, kuras ir apzinātas kā tādas, kas:

"[..]

"d) ir citas personas, vienības vai struktūras, kas sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, Irānas valdībai, un personas un vienības, kas ir saistītas ar tām;

[..]"

9 Padome 2012. gada 15. oktobrī pieņēma Lēmumu 2012/635/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 282, 58. lpp.). Atbilstoši Lēmuma 2012/635 preambulas 6. apsvērumam ir lietderīgi pārskatīt aizliegumu pārdot, piegādāt vai nodot Irānas Islāma Republikai papildu divējāda lietojuma preces un tehnoloģijas, kuras uzskaitītas I pielikumā Padomes 2009. gada 5. maija Regulai (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (OV L 134, 1. lpp.), lai iekļautu tos priekšmetus, kuri varētu attiekties uz ražošanas nozarēm, ko tieši vai netieši kontrolē *IRGC*, vai kas varētu attiekties uz Irānas kodolieroču, militāro un ballistisko raķešu programmu, vienlaikus ņemot vērā nepieciešamību izvairīties no neparedzētas ietekmes uz Irānas civiliedzīvotājiem. Turklāt Lēmuma 2012/635 preambulas 9. apsvērumā ir noteikts, ka būtu jāaizliedz pārdot, piegādāt vai nodot Irānas Islāma Republikai svarīgākās jūras iekārtas un tehnoloģijas kuģu būvniecībai, apkopei vai pārveidošanai. Papildus tam šā lēmuma preambulas 16. apsvērumā ir teikts, ka Lēmuma 2010/413 II pielikumā iekļautajā to personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecina ierobežojošus pasākumus, būtu jāiekļauj arī citas personas un vienības, jo īpaši vienības, kuras ir Irānas valsts īpašumā un kuras darbojas naftas un gāzes nozarē, jo tās nodrošina būtisku ienākumu avotu Irānas valdībai.

10 Ar Lēmuma 2012/635 1. panta 8. punkta a) apakšpunktu tika grozīts Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, kurā tādējādi ir paredzēts, ka ierobežojoši pasākumi tiks attiecināti uz personām, kas ir:

"c) citas I pielikumā neietvertas personas un struktūras, kas sniedz atbalstu Irānas valdībai, un [..] vienības, kuras ir to īpašumā vai kontrolē, vai ar tām saistītas personas un struktūras, kā uzskaitīts II pielikumā".

11 Padome 2012. gada 21. decembrī pieņēma Regulu (ES) Nr. 1263/2012, ar ko groza Regulu Nr. 267/2012 (OV L 356, 34. lpp.). Ar Regulas Nr. 1263/2012 1. panta 11. punktu tika grozīts Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunkts, kurā tādējādi paredzēts, ka ir iesaldējami to IX pielikumā uzskaitīto personu, vienību un struktūru līdzekļi, kuras ir apzinātas kā tādas, kas:

"d) ir citas personas, vienības vai struktūras, kas Irānas valdībai sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, un vienības, ko tās kontrolē, vai personas un vienības, kas ir saistītas ar tām".

12 Prasītājas nosaukums pirmo reizi Lēmuma 2010/413 II pielikumā atrodamās I tabulas sarakstā tika iekļauts ar 2012. gada 21. decembra Lēmumu 2012/829/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 356, 71. lpp.), un Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma I tabulā atrodamajā sarakstā tas tika iekļauts ar tā paša datuma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1264/2012, ar kuru īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV L 356, 55. lpp.).

13 Šī iekļaušana sarakstā tika pamatota šādi:

"*Sharif University of Technology* (*SUT*) palīdz sarakstā iekļautām vienībām pārkāpt ANO un ES sankcijās pret Irānu iekļautos noteikumus un atbalsta Irānas darbības, kas ir saistītas ar kodolieroču izplatīšanu. No 2011. gada beigām *SUT* nodrošināja laboratorijas, ko varēja izmantot ANO sarakstā iekļautā Irānas kodolenerģijas vienība *Kalaye Electric Company* (*KEC*) un ES sarakstā iekļautā *Iran Centrifuge Technology Company* (*TESA*)."

14 Vispārējā tiesa ar 2014. gada 3. jūlija spriedumu *Sharif University of Technology*/Padome (T-181/13, EU:T:2014:607) atcēla Lēmumu 2012/829 un Regulu Nr. 1264/2012, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

15 Padome 2014. gada 4. septembra vēstulē informēja prasītāju par savu nodomu atkārtoti iekļaut tās nosaukumu sarakstos, balstoties uz jaunu pamatojumu, un aicināja to iesniegt savus apsvērumus termiņā, kas beidzās 2014. gada 15. septembrī. Šajā vēstulē Padome pauda uzskatu, ka prasītāja atbalsta Irānas valdību, izmantojot sadarbības nolīgumus, ko tā bija noslēgusi ar Irānas valdības organizācijām, kuras iekļautas Apvienoto Nāciju Organizācijas un Eiropas Savienības sarakstos. Padome savai vēstulei pievienoja tās lietas materiālos iekļautus dokumentus, ar kuriem esot pamatota atkārtotā iekļaušana sarakstā.

16 Ar 2014. gada 15. septembra vēstuli prasītāja lūdza Padomei pārskatīt savu lēmumu.

17 Padome 2014. gada 7. novembrī pieņēma Lēmumu 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 325, 19. lpp.). Ar šo lēmumu prasītājas nosaukums tika no jauna iekļauts Lēmuma 2010/413 II pielikumā esošajā I tabulā ar sarakstu, kurā ir uzskaitītas "personas un vienības, kuras ir iesaistītas kodolprogrammas vai ballistisko raķešu programmas darbībās, un personas un vienības, kuras atbalsta Irānas valdību".

18 Rezultātā tajā pašā datumā Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012 (OV L 325, 3. lpp.), ar kuru prasītājas nosaukums tika no jauna iekļauts Regulas Nr. 267/2012 IX pielikumā ietvertajā tabulā ar sarakstu, kurā ir uzskaitītas "personas un vienības, kuras ir iesaistītas kodolprogrammas vai ballistisko raķešu programmas darbībās, un personas un vienības, kuras atbalsta Irānas valdību".

19 Lēmumā 2014/776 un Īstenošanas regulā Nr. 1202/2014 (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie tiesību akti") prasītājas nosaukuma iekļaušana strīdīgajos sarakstos ir pamatota šādi:

"*Sharif University of Technology* (*SUT*) ir vairāki sadarbības nolīgumi ar Irānas valdības organizācijām, ko ANO un/vai ES ir iekļāvušas sarakstos un kuras darbojas militārās vai ar militārām lietām saistītās jomās, it īpaši ballistisko raķešu ražošanas un iegādes jomā. Tas ietver: nolīgumu ar *Aerospace Industries Organisation* – ko ES ir iekļāvusi sarakstā – cita starpā par satelītu ražošanu; sadarbību ar Irānas Aizsardzības ministriju un Irānas revolucionāro gvardu korpusu (*IRGC*) saistībā ar viedlaivu (*smartboat*) sacensībām; plašāku nolīgumu ar *IRGC Air Force*, kas aptver universitātes attiecību attīstīšanu un stiprināšanu, organizatorisko un stratēģisko sadarbību. *SUT* piedalās 6 universitāšu nolīgumā, ar kuru, izmantojot pētniecību aizsardzības jomā, tiek atbalstīta Irānas valdība; kā arī *SUT* pasniedz pēcdiploma kursus bezpilota gaisa kuģu inženierijā, kurus citu starpā ir izstrādājusi Zinātnes ministrija. Kopā ņemot, šīs darbības liecina par nozīmīgu sadarbību ar Irānas valdību militārās vai ar militārām lietām saistītās jomās, un ar tām tiek atbalstīta Irānas valdība."

20 *Aerospace Industries Organisation* (turpmāk tekstā – "*AIO*") sarakstā ir iekļauta ar šādu pamatojumu:

"*AIO* pārrauga Irānas veikto raķešu ražošanu, tostarp *Shahid Hemmat Industrial Group*, *Shahid Bagheri Industrial Group* un *Fajr Industrial Group* – tās visas ir iekļautas ANO DPR 1737 (2006) sarakstā. ANO DPR 1737 (2006) sarakstā ir iekļauts arī *AIO* vadītājs un divas citas augsta ranga amatpersonas."

21 *IRGC* sarakstā ir iekļauts ar šādu pamatojumu:

"Atbild par Irānas kodolprogrammu. Kontrolē Irānas ballistisko raķešu programmas darbību. Ir mēģinājis veikt iepirkumus Irānas ballistisko raķešu programmas un kodolprogrammas atbalstam."

22 Padome ar 2014. gada 10. novembra vēstuli informēja prasītāju par savu lēmumu atkārtoti iekļaut tās vārdu sarakstos.

23 Ar 2015. gada 2. februāra vēstuli prasītāja Padomei lūdza tai darīt zināmus visus apstākļus, informāciju un pierādījumus, uz kuru pamata Padome bija nolēmusi atkārtoti iekļaut tās nosaukumu sarakstos, kā arī tās dalībvalsts identitāti, kura bija ierosinājusi atkārtoto iekļaušanu sarakstā.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 4. februārī, prasītāja cēla šo prasību.

25 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 17. septembrī, prasītāja iesniedza pieteikumu par tiesas sēdes rīkošanu, norādot iemeslus, kuru dēļ tā vēlējās tikt uzklausīta, atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 106. panta 2. punkta noteikumiem. Padome noteiktajā termiņā nepauda nostāju par tiesas sēdes rīkošanu. Vispārējā tiesa (septītā palāta) pēc tiesneša referenta priekšlikuma apmierināja prasītājas pieteikumu.

26 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

— piespriest Padomei tai samaksāt atlīdzinājumu par kaitējumu, kas tās reputācijai nodarīts ar apstrīdētajiem tiesību aktiem;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

1. *Par prasību atcelt tiesību aktus*

28 Prasības atcelt tiesību aktus pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus: pirmais – par tās tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, otrais – par kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā, trešais – par tiesību uz īpašumu un samērīguma principa pārkāpumu un ceturtais – par pilnvaru nepareizu izmantošanu.

Par pirmo pamatu – tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu

29 Pirmām kārtām prasītāja pārmet Padomei, ka tā savā 2014. gada 10. novembra vēstulē (skat. šā sprieduma 22. punktu) nav norādījusi datumu, kurā pieņemts lēmums prasītājas nosaukumu atkārtoti iekļaut sarakstos. Tā šajā ziņā atgādina, ka tā ar 2014. gada 15. septembra vēstuli ir iesniegusi pārskatīšanas lūgumu.

30 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Padome savai iepriekš minētajai 2014. gada 10. novembra vēstulei, kuru prasītāja saņēma 2014. gada 25. novembrī, ir pievienojusi apstrīdēto tiesību aktu publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* kopiju, kurā šo aktu nosaukumos ir skaidri norādīts to pieņemšanas datums, proti, 2014. gada 7. novembris.

31 Otrām kārtām prasītāja pārmet Padomei, ka tā nav apmierinājusi tās pieteikumu par piekļuvi lietas materiāliem, kas iesniegts ar 2015. gada 2. februāra vēstuli. Proti, Padome tai neesot darījusi zināmus būtiskus iekšējus dokumentus pretēji tās praksei citās lietās, kuras skar ierobežojošus pasākumus. Turklāt noteikti netieši pierādījumi liecinot, ka apstrīdētie tiesību akti ir tikuši pieņemti, pamatojoties uz informāciju, kas nav atrodama dokumentos, kuri darīti zināmi ar Padomes 2014. gada 4. septembra vēstuli. Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka šajos dokumentos nav ne mazāko pierādījumu par apstrīdētajos tiesību aktos minēto pamatojumu iekļaušanai sarakstā, saskaņā ar ko tā "pasniedz pēcdiploma kursus bezpilota gaisa kuģu inženierijā, kurus tostarp ir izstrādājusi Zinātnes ministrija".

32 Līdz ar to prasītāja uzskata, ka, nesniedzot pilnīgu piekļuvi lietas materiāliem, tai skaitā attiecībā uz tās dalībvalsts identitāti, kura ir ierosinājusi tās atkārtoto iekļaušanu sarakstos, Padome ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

33 Ir jākonstatē, ka Padome ar 2014. gada 4. septembra vēstuli, kurā tā informēja par savu nodomu atkārtoti iekļaut prasītājas nosaukumu sarakstos (skat. šā sprieduma 15. punktu), ir prasītājai darījusi zināmus pierādījumus un informāciju, kas ir tās rīcībā un uz kā pamata tā ir pieņēmusi apstrīdētos tiesību aktus. Savā iebildumu rakstā Padome ir precizējusi, ka papildus šiem elementiem tās lietā bija iekļauti tikai priekšlikums un pārskatītais priekšlikums atkārtoti iekļaut prasītājas nosaukumu sarakstos, ko bija iesniegusi viena no dalībvalstīm, kā arī dokuments, kuru ģenerālsekretariāts bija iesniedzis Pastāvīgo pārstāvju komitejai (*COREPER*) un Padomei saistībā ar apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanu. Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2015. gada 4. septembrī, Padome iesniedza šos dokumentus.

34 No šiem dokumentiem – kuros tās dalībvalsts identitāte, kas bija ierosinājusi atkārtotu iekļaušanu sarakstos, tāpat kā citi dati, kas neattiecās uz prasītāju, bija dzēsti, – izriet, ka tajos nav nekādas būtiskas papildu informācijas salīdzinājumā ar to, kas prasītājai tika darīta zināma ar 2014. gada 4. septembra vēstuli un šai vēstulei pievienotajiem dokumentiem.

35 Līdz ar to, pirmkārt, ir jākonstatē, ka prasītājas apgalvojumi, ka apstrīdētie tiesību akti esot tikuši pieņemti, balstoties uz informāciju, kas nav atrodama tai ar 2014. gada 4. septembra vēstuli paziņotajos dokumentos (skat. šā sprieduma 31. punktu), nav pamatoti.

36 Otrkārt, ir jānorāda, ka tās dalībvalsts identitātei, kura ir ierosinājusi iekļaušanu sarakstos, ir konfidenciāls raksturs, kas primāru apsvērumu dēļ, kuri skar Savienības vai tās dalībvalstu drošību vai to starptautisko attiecību īstenošanu, liedz tās paziņošanu attiecīgajai personai. Tādējādi šīs informācijas nesniegšana prasītājai nevar aizskart tās tiesības uz aizstāvību un tiesībās uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo tā nekādi neietekmē prasītājas rīcībā esošās iespējas lietderīgi darīt zināmus savus apsvērumus par tās nosaukuma iekļaušanas sarakstos pamatojumu un pierādījumiem, uz ko tas balstās.

37 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā

38 Prasītāja apgalvo, ka Padome ir kļūdaini interpretējusi Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto juridisko kritēriju, kas attiecas uz atbalsta sniegšanu Irānas valdībai (turpmāk tekstā – "strīdīgais kritērijs") un uz kura pamata ar apstrīdētajiem tiesību aktiem tās nosaukums ir atkārtoti iekļauts sarakstos. Prasītāja būtībā apgalvo, ka šis kritērijs neattiecas uz pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbībām militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās, kuras minētas tās nosaukuma iekļaušanas sarakstos pamatojumā, ja nepastāv saikne starp šīm darbībām un Irānas Islāma Republikas kodolieroču programmu. Turklāt prasītāja apgalvo, ka ar dokumentiem, kurus Padome darījusi zināmus kā pierādījumus, nevar pamatot tās nosaukuma iekļaušanu sarakstos.

Par strīdīgā kritērija interpretāciju attiecībā uz pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbībām militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās, kas minētas apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā

39 Pirmām kārtām prasītāja pārmet Padomei, ka tā ir izmantojusi strīdīgā kritērija burtisku interpretāciju, kas ļauj iekļaut plašu personu grupu, tai skaitā Irānas nodokļu maksātājus. Prasītājas ieskatā, šis kritērijs attiecas tikai uz atbalstu, kas ļauj Irānas valdībai veikt kodoldarbības, kuras rada kodolieroču izplatīšanas risku, – tas nozīmē, ka ir nepieciešama cēloņsakarība starp rīcību, kas uzskatāma par "atbalstu", un šādu darbību veikšanu. Prasība par šādas cēloņsakarības pastāvēšanu izrietot no Lēmuma 2012/35 preambulas 13. apsvēruma, LESD 215. panta 1. punkta un 2012. gada 13. marta sprieduma *Tay Za*/Padome (C-376/10 P, Krājums, EU:C:2012:138, 61. un 67. punkts).

40 Judikatūra apstiprinot, ka, pirmkārt, strīdīgais kritērijs attiecas tikai uz atbalsta sniegšanu Irānas valdībai, kas tai ļauj veikt kodolieroču izplatīšanas darbības. Otrkārt, šim materiālajam, finansiālajam vai loģistikas atbalstam esot jābūt īpaši "kvantitatīvi vai kvalitatīvi nozīmīgam". Treškārt, strīdīgā kritērija mērķis esot Irānas valdībai atņemt ienākumu avotus, lai piespiestu to izbeigt savas kodolieroču programmas īstenošanu. Prasītāja atsaucas it īpaši uz 2014. gada 16. jūlija spriedumu *National Iranian Oil Company*/Padome (T-578/12, EU:T:2014:678, 119. un 120. punkts), 2015. gada 25. marta spriedumu *Central Bank of Iran*/Padome (T-563/12, Krājums, EU:T:2015:187, 66. punkts) un 2015. gada 25. jūnija spriedumu *Iranian Offshore Engineering & Construction*/Padome (T-95/14, Krājums (Izvilkumi), EU:T:2015:433, 53. punkts).

41 Otrām kārtām prasītāja apgalvo, ka sadarbība ar dažādajām Irānas valdības ministrijām, ko tā it kā esot īstenojusi, nav uzskatāma par atbalstu strīdīgā kritērija izpratnē, jo tās attiecīgajām darbībām nebija nepieciešamā kvalitatīvā vai kvantitatīvā nozīmīguma, lai varētu izdarīt pieņēmumu, ka tā sniedz finansiālu vai loģistikas atbalstu Irānas valdībai, kas palīdz veikt kodolieroču izplatīšanas darbības.

42 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka tā ir publiska universitāte, ko finansē Irānas valsts. Līdz ar to – atšķirībā no lieliem uzņēmumiem, kas darbojas finanšu nozarē vai naftas un gāzes nozarē un kas, pamatojoties uz strīdīgo kritēriju, ir iepriekš iekļauti sarakstos, – prasītāja nesniedz tādus finanšu resursus Irānas valdībai, attiecībā uz kuriem varētu izdarīt pieņēmumu, ka tie palīdz Irānas Islāma Republikai īstenot kodolieroču izplatīšanas darbības.

43 Prasītāja no tā secina, ka šajos apstākļos Padomei ir pienākums, atsaucoties uz to kvalitatīvo nozīmīgumu, pierādīt, ka darbības, kuras tai tiek pārmestas, palīdz Irānas valdībai veikt savas kodolieroču izplatīšanas darbības.

44 Padome apstrīd šos argumentus.

45 No apstrīdēto tiesību aktu pamatojuma (skat. šā sprieduma 19. punktu) izriet, ka Padome ir atkārtoti iekļāvusi prasītājas nosaukumu sarakstos, jo tās "nozīmīg[ā] sadarbīb[a] ar Irānas valdību militārās vai ar militārām lietām saistītās jomās" ir uzskatāma par atbalstu Irānas valdībai strīdīgā kritērija izpratnē.

46 Lai pierādītu šādas sadarbības pastāvēšanu Padome apstrīdētajos tiesību aktos ir pamatojusies uz šādu apstākļu kopumu:

— vairāku sadarbības nolīgumu pastāvēšanu ar Irānas valdības organizācijām, ko ANO un/vai ES ir iekļāvušas sarakstos un kuras darbojas militārās vai ar militārām lietām saistītās jomās, it īpaši ballistisko raķešu ražošanas un iegādes jomā, proti:

  — nolīgumu ar *AIO* par satelītu ražošanu;

  — sadarbību ar Irānas Aizsardzības ministriju un *IRGC* saistībā ar viedlaivu sacensībām;

  — plašāku nolīgumu ar *IRGC* Gaisa spēkiem, kas aptver to attiecību attīstīšanu un stiprināšanu, kā arī organizatorisko un stratēģisko sadarbību;

— prasītājas piedalīšanos 6 universitāšu nolīgumā, ar kuru, izmantojot pētniecību aizsardzības jomā, tiek atbalstīta Irānas valdība;

— kā arī apstākli, ka prasītāja pasniedz pēcdiploma kursus bezpilota gaisa kuģu inženierijā, kurus ir izstrādājusi Zinātnes, pētniecības un tehnoloģiju ministrija.

47 Apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā, kas izklāstīts šā sprieduma 45. un 46. punktā, ir skaidri norādīts, ka Padome būtībā pārmet prasītājai, ka tā sniedz atbalstu Irānas valdībai attiecībā uz pētniecību un tehnoloģiju izstrādi militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās, it īpaši izmantojot sadarbības nolīgumus ar *AIO* un *IRGC*, kas paši savukārt ir iekļauti sarakstos un darbojas šajās jomās (skat. šā sprieduma 20. un 21. punktu).

48 Tādējādi ir jāizvērtē prasītājas argumentācija, ka strīdīgais kritērijs neattiecas uz militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās veiktām pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbībām, kuras veiktas sadarbībā ar Aizsardzības ministriju vai valsts struktūrām, kas pašas ir iekļautas sarakstos, ja Padome nepierāda, ka šīm darbībām piemīt kvantitatīvs vai kvalitatīvs nozīmīgums, kas ļauj uzskatīt, ka tas palīdz īstenot Irānas kodolprogrammu, kura rada kodolieroču izplatīšanas risku (skat. šā sprieduma 41. punktu).

49 Pirmām kārtām, pretēji prasītājas apgalvotajam (skat. šā sprieduma 39. punktu), strīdīgais kritērijs nenozīmē, ka ir jākonstatē cēloņsakarība starp rīcību, kas uzskatāma par atbalstu Irānas valdībai, un kodolieroču izplatīšanas darbībām.

50 Protams, saskaņā ar judikatūru strīdīgais kritērijs neattiecas uz pilnīgi jebkāda veida atbalstu Irānas valdībai, bet tikai uz tiem atbalsta veidiem, kuri to kvantitatīvā vai kvalitatīvā nozīmīguma dēļ veicina Irānas kodoldarbību veikšanu. Interpretējot strīdīgo kritēriju – Savienības tiesas kontrolē – saistībā ar mērķi izdarīt spiedienu uz Irānas valdību, lai tā pārtrauktu darbības, kas rada kodolieroču izplatīšanu risku, ar šo kritēriju tādējādi objektīvā veidā tiek definēta to personu un vienību kategorija, kurām var tikt piemēroti līdzekļu iesaldēšanas pasākumi (spriedums *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 119. punkts).

51 Ņemot vērā šī sprieduma 50. punktā minēto līdzekļu iesaldēšanas pasākumu mērķi, no strīdīgā kritērija nepārprotami izriet, ka tas uz mērķi orientētā un selektīvā veidā attiecas uz konkrētās personas vai vienības pašas veiktajām darbībām, kuras, pat ja tām pašām par sevi nav nekādas tiešas vai netiešas saiknes ar kodolieroču izplatīšanu, tomēr var to veicināt, sniedzot Irānas valdībai resursus vai iespējas – it īpaši materiāla, finansiāla vai loģistiska rakstura –, kas ļauj tai veikt izplatīšanas darbības (šajā ziņā skat. spriedumus *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 120. punkts, un 2015. gada 29. aprīlis, *National Iranian Gas Company*/Padome, T-9/13, EU:T:2015:236, 62. punkts).

52 Pretēji prasītājas piedāvātajai interpretācijai no šā sprieduma 50. un 51. punktā minētās judikatūras neizriet, ka jēdziens "atbalsts Irānas valdībai" nozīmē, ka ir jāpierāda saikne starp šo atbalstu un Irānas Islāma Republikas kodoldarbībām. Šajā ziņā Padome pamatoti apgalvo, ka prasītāja jauc, pirmkārt, Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto strīdīgo kritēriju, kurš attiecas uz atbalsta sniegšanu Irānas valdībai un kuram vienīgajam ir nozīme šajā lietā, un, otrkārt, šā lēmuma 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā un šīs regulas 23. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto kritēriju, kurš attiecas uz "[atbalsta sniegšanu] ar kodolieroču izplatīšanu saistīt[ām] Irānas darbīb[ām] vai Irānas veikt[ajai] kodolieroču piegādes sistēmu izstrād[ei]" (šajā ziņā skat. spriedumu *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 139. punkts). Pirmā kritērija piemērošana nenozīmē, ka ir jāpastāv noteikta līmeņa saiknei, pat netiešai, ar Irānas kodoldarbībām, kas ir prasīta otrā iepriekš minētā kritērija piemērošanas nolūkos, kurš attiecas uz atbalsta sniegšanu Irānas kodoldarbībām (šajā ziņā skat. spriedumu, , 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*C-348/12 P, Krājums, EU:C:2013:776, 80. punkts; spriedums *Central Bank of Iran*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2015:187, 66. punkts).

53 Proti, runājot par strīdīgo kritēriju, no preambulas 13. apsvēruma Lēmumā 2012/35 (skat. šā sprieduma 6. punktu), ar kuru Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā tika iekļauts šis kritērijs, skaidri izriet, ka Padome – uzskatot, ka atbalsta sniegšana Irānas valdībai varēja palīdzēt veikt kodoldarbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, vai izstrādāt kodolieroču nogādes sistēmas, – ir vēlējusies paplašināt kritērijus iekļaušanai sarakstos, attiecinot līdzekļu iesaldēšanas pasākumus uz personām un struktūrām, kuras sniedz atbalstu minētajai valdībai, vienlaikus neprasot, lai šis atbalsts būtu tieši vai netieši saistīts ar šādām darbībām (šajā ziņā skat. spriedumu *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 118. punkts).

54 Tādējādi saiknes esamība starp atbalsta sniegšanu Irānas valdībai un ar kodolieroču izplatīšanu saistītu darbību veikšanu ir tieši konstatēta piemērojamajā tiesiskajā regulējumā. Šajā kontekstā strīdīgais kritērijs ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas uz jebkādu atbalstu – pat ja tam nav nekādas tiešas vai netiešas saiknes ar kodolieroču izplatīšanu –, kas tā kvantitatīvā vai kvalitatīvā nozīmīguma dēļ var veicināt šo izplatīšanu, sniedzot Irānas valdībai it īpaši materiālus, finansiālus vai loģistikas resursus vai iespējas. Tādējādi Padomei nav pienākuma pierādīt, ka pastāv saikne starp rīcību, kas uzskatāma par atbalstu, un kodolieroču izplatīšanas darbību veicināšanu, jo šāda saikne ir konstatēta vispārējās piemērojamajās tiesību normās (šajā ziņā skat. spriedumus *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 140. punkts, *Central Bank of Iran*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2015:187, 81. punkts, un *National Iranian Gas Company*/Padome, minēts 51 punktā, EU:T:2015:236, 65. punkts).

55 Tādējādi ir jānoraida prasītājas apgalvojums, ka strīdīgā kritērija interpretācija, kas atgādināta šā sprieduma 53. un 54. punktā, esot tīri burtiska un tās rezultātā sarakstos tiekot iekļauta plaša personu grupa (skat. šā sprieduma 39. punktu). Proti, šī strīdīgā kritērija interpretācija, ņemot vērā tā juridisko kontekstu, ir mērķorientētā veidā vērsta uz ierobežotu personu kategoriju (skat. šā sprieduma 50. un 51. punktu) un tā nevar aptvert vienkārši faktu, ka persona izpilda savas tiesiskās saistības, it īpaši fiskālās saistības (spriedums *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 121. punkts).

56 Runājot par LESD 215. panta 1. punktu un spriedumu *Tay Za*/Padome, minēts 39. punktā (EU:C:2012:138), uz ko arī atsaucas prasītāja, – tiem šajā lietā nav nozīmes, ciktāl Regulas Nr. 267/2012, kas tiek īstenota ar Īstenošanas regulu Nr. 1202/2014, pamatā ir LESD 215. panta 2. punkts un ciktāl pasākumi, kurus Tiesa izvērtēja iepriekš minētajā spriedumā, bija veikti uz EKL 60. un 301. panta pamata un skāra pilnīgi atšķirīgu tiesisko regulējumu, kas attiecās uz ierobežojošiem pasākumiem pret Mjanmas Savienības Republiku.

57 Otrām kārtām ir jānoraida arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru – tā kā atbalsts Irānas valdībai, kas tai tiek pārmests, atšķirībā no atbalsta, ko sniedz finanšu iestādes vai naftas un gāzes nozares uzņēmumi, kuri iepriekš uz strīdīga kritērija pamata iekļauti sarakstos, nav finansiāls – Padomei ir jāpierāda, ka sniegtais atbalsts veicina kodolieroču izplatīšanas darbības (skat. šā sprieduma 42. un 43. punktu).

58 Protams, spriedumos, uz kuriem atsaucas prasītāja (skat. šā sprieduma 40. punktu) un kuri attiecas uz Irānas naftas un gāzes nozari, Vispārējā tiesa ir lēmusi, ka šajā nozarē aktīvo valsts uzņēmumu darbība (spriedums *National Iranian Oil Company*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2014:678, 141. punkts) vai tādu uzņēmumu darbība, kas sniedz loģistikas atbalstu Irānas valdībai minētajā nozarē (šajā ziņā skat. spriedumu *Iranian Offshore Engineering & Construction*/Padome, minēts 40. punktā, EU:T:2015:433, 54. punkts), atbilda strīdīgajam kritērijam, būtībā uzsverot, ka piemērojamajā tiesiskajā regulējumā, it īpaši Lēmuma 2010/413 preambulas 22. apsvērumā (skat. šā sprieduma 5. punktu), Lēmuma 2012/35 preambulas 8. apsvērumā (skat. šā sprieduma 6. punktu) un Lēmuma 2012/635 preambulas 16. apsvērumā (skat. šā sprieduma 9. punktu), ir konstatēta saikne starp ieņēmumiem, ko Irānas Islāma Republika gūst no šīs nozares, un tādu kodoldarbību finansēšanu, kas rada kodolieroču izplatības risku.

59 Tomēr strīdīgo kritēriju nedrīkst interpretēt tādējādi, ka tā mērķis ir tikai atņemt Irānas valdībai tās ieņēmumu avotus un tādējādi piespiest to izbeigt tās kodolieroču izplatīšanas darbības. Proti, šis kritērijs attiecas uz jebkādu atbalstu, kas tā kvantitatīvā vai kvalitatīvā nozīmīguma dēļ var veicināt šo darbību veikšanu – šis novērtējums ir jāveic, ņemot vērā visus attiecīgos piemērojamā tiesiskā regulējuma noteikumus (skat. šā sprieduma 54. punktu). Lēmuma 2012/35 preambulas 13. apsvērums un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā piemēra labad ir norādīts, ka runa var būt par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu.

60 Trešām kārtām tādējādi ir jāpārbauda, vai piemērojamā tiesiskā regulējuma kontekstā tādas pētniecības un tehnoloģijas izstrādes darbības militārajā jomā vai militārām lietām saistītās jomās, kuras neatbilst vienam no trim atbalsta veidiem – proti, materiālam, finansiālam vai loģistikas –, kuri kā piemērs minēti šajā regulējumā (skat. šā sprieduma 59. punktu), var ietilpt strīdīgā kritērija tvērumā.

61 Šajā ziņā ir jānorāda, ka no Lēmuma 2010/413 un Regulas Nr. 267/2012 izriet, ka ierobežojušus pasākumus var pieņemt attiecībās uz personām vai struktūrām, kuras palīdz Irānas Islāma Republikai iegādāties aizliegtas preces vai tehnoloģijas militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās vai sniedz tehnisku palīdzību saistībās arī šīm jomām un šīm tehnoloģijām. Proti, saikni starp pēdējām minētajām un kodolieroču izplatīšanu Savienības likumdevējs ir konstatējis piemērojamo tiesību aktu vispārīgajos noteikumos (skat. pēc analoģijas spriedumu Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, minēts 52. punktā, EU:C:2013:776, 76. punkts).

62 It īpaši Lēmuma 2010/413 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir aizliegta jebkāda veida ieroču un saistītu materiālu, tai skaitā militāru transportlīdzekļu un aprīkojuma, piegāde, pārdošana vai nodošana Irānas Islāma Republikai. Turklāt, pamatojoties uz Regulas Nr. 267/2012 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir aizliegts jebkurai Irānas personai, vienībai vai struktūrai vai izmantošanai Irānā tieši vai netieši sniegt tehnisku palīdzību saistībā ar Eiropas Savienības Kopējā militāro preču sarakstā, ko Padome pieņēmusi 2014. gada 17. martā (OV C 107, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Kopējais militāro preču saraksts"), uzskaitītajām precēm un tehnoloģijām vai saistībā ar minētajā sarakstā iekļauto preču piegādi, ražošanu, uzturēšanu un izmantošanu.

63 Tādējādi, Regulā Nr. 267/2012 paredzot šādu aizliegumu, kas attiecas uz noteiktām militārām precēm, likumdevējs ir konstatējis saikni starp šāda veida preču iegādi, ko veic Irānas Islāma Republika, un Irānas valdības veiktajām kodoldarbībām, kas rada kodolieroču izplatīšanas vai kodolieroču nogādes sistēmu izstrādāšanas risku.

64 Šo interpretāciju apstiprina Drošības padomes Rezolūcijas 1737 (2006) un 1929, kas pieņemtas attiecīgi 2006. gada 23. decembrī un 2010. gada 9. jūnijā un kas minētas attiecīgi Lēmuma 2012/35 preambulas 1. un 4. apsvērumā. Proti, vispārējās Savienības tiesību normas, kurās paredzēta ierobežojošu pasākumu veikšana, ir jāinterpretē to Drošības padomes rezolūciju teksta un mērķu gaismā, kuras ar tām tiek īstenotas (spriedumi, 2011. gada 16. novembris, *Bank Melli Iran*/Padome, C-548/09 P, Krājums, EU:C:2011:735, 104. punkts, un 2012. gada 25. aprīlis, *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*/Padome, T-509/10, Krājums, EU:T:2012:201, 83. punkts). Abas iepriekš minētās rezolūcijas attiecas uz tādu pasākumu veikšanu, kas traucētu Irānas Islāma Republikai izstrādāt sensitīvas tehnoloģijas tās kodolprogrammas un raķešu programmas atbalstam. Konkrēti, tāda aprīkojuma un tehnoloģijas sarakstos, kuru piegāde Irānas Islāma Republikai ar minētajam rezolūcijām ir aizliegta, proti, sarakstos, uz kuriem ir norādīts it īpaši Rezolūcijā 1929, ir iekļauti tostarp satelīti un bezpilota gaisa kuģi.

65 Tādējādi atbalsta sniegšana Irānas valdībai saistībā ar pētniecību un tehnoloģiju izstrādi militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās atbilst strīdīgajam kritērijam, ja tā attiecas uz Kopējā militāro preču sarakstā minēto aprīkojumu vai tajā minētajām tehnoloģijām, ko Irānas Islāma Republikai ir aizliegts iegūt (skat. šā sprieduma 62. punktu).

66 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka Kopējā militāro preču sarakstā ir iekļauts tostarp šāds aprīkojums:

"ML 9 Karakuģi (virsūdens un zemūdens), īpašs flotes ekipējums, sastāvdaļas un citi virsūdens kuģi, kā norādīts turpmāk:

[..]

a. Kuģi un sastāvdaļas:

1. kuģi (virsūdens un zemūdens), kas īpaši izstrādāti vai pārveidoti militāram lietojumam, neatkarīgi no tā, konkrēti, kādā tehniskā stāvoklī tie ir vai cik tie ir sagatavoti kaujas operācijām un vai tiem ir uzstādītas ieroču nesējplatformas vai bruņas, kā arī tādu kuģu korpusi vai korpusu daļas un to sastāvdaļas, kas īpaši izstrādātas militāram lietojumam;

[..]

ML 10 Militāram lietojumam speciāli izstrādāti vai pielāgoti "gaisa kuģi", "par gaisu vieglāki gaisa kuģi", bezpilota gaisa kuģi ("UAV"), aeronautikas dzinēji un "gaisa kuģu" iekārtas, ar tām saistītas iekārtas un to sastāvdaļas:

[..]

c. šādi bezpilota gaisa kuģi un ar tiem saistītas iekārtas, un speciāli izstrādātas to sastāvdaļas:

1. "bezpilota gaisa kuģi", distances vadības gaisa kuģi (*remotely piloted air vehicles – RPVs*), neatkarīgi programmējami lidaparāti un bezpilota "par gaisu vieglāki gaisa kuģi";

[..]

ML 11 Elektroniskas ierīces, [satelīti]:

[..]

c. militāram lietojumam speciāli izstrādāti vai pielāgoti [satelīti], un [to] sastāvdaļas, kas speciāli izstrādātas militāram lietojumam."

67 No tā izriet, ka atbalsta sniegšana Irānas valdībai saistībā ar tādu satelītu, kuģu vai bezpilota gaisa kuģu projektēšanu, ražošanu vai izstrādi, kuri atbilst Kopējā militāro preču sarakstā iekļautajām specifikācijām, atbilst strīdīgajam kritērijam, un Padomei nav jāpierāda, ka šis atbalsts tā nozīmīguma dēļ veicina kodolieroču izplatīšanas darbības.

68 Ceturtām kārtām tomēr ir jāuzsver, ka jebkurā gadījumā jautājums, vai rīcība ietilpst strīdīgā kritērija tvērumā, ir jāizvērtē, ņemot vērā visu juridisko un faktisko kontekstu. Tādējādi, ja pat Padome nespēj pierādīt, ka attiecīgās darbības skar satelītus vai "viedlaivas", kuras faktiski atbilst Kopējā militāro preču saraksta specifikācijām, apstāklis, ka šīs darbības tiek veiktas sadarbībā ar *AIO* attiecībā uz satelītu ražošanu vai sadarbībā ar Irānas Aizsardzības ministriju un *IRGC* attiecībā uz "viedlaivu" sacensībām, ļauj uzskatīt, ka, ja Padomes apgalvojumi par šo sadarbību ir pietiekami pamatoti, šādi sniegtais atbalsts Irānas valdībai ir pietiekami nozīmīgs, lai atbilstu strīdīgajam kritērijam.

69 Proti, *AIO*, attiecībā uz ko apstrīdētajos aktos ir norādīts, ka Savienība pret to ir vērsusies "cita starpā par satelītu ražošanu", pati ir iekļauta sarakstos tāpēc, ka tā "pārrauga Irānas veikto raķešu ražošanu", tai skaitā trīs rūpnieciskās grupas, kuras minētas Drošības padomes Rezolūcijā 1737 (2006). Runājot par *IRGC*, tas ir iekļauts sarakstos šādu iemeslu dēļ:

"Atbild par Irānas kodolprogrammu. Kontrolē Irānas ballistisko raķešu programmas darbību. Ir mēģinājis veikt iepirkumus Irānas ballistisko raķešu programmas un kodolprogrammas atbalstam."

70 Šajos apstākļos *AIO* tiešā iesaiste raķešu ražošanā un *IRGC* tiešā iesaiste kodolprogrammā un ballistisko raķešu programmas darbības kontrolē Irānā, ko prasītāja šajā lietā neapstrīd, ļauj izdarīt pieņēmumu, ka darbības, kas veiktas sadarbībā ar šīm Irānas valdības vienībām un kas ir saistītas ar satelītu ražošanu un "viedlaivu" izstrādi, noteikti ir būtiskas kodolprogrammas īstenošanai, kura rada kodolieroču izplatīšanas risku, vai kodolieroču nogādāšanas sistēmu izstrādāšanai.

71 Šajā lietā ir jāpārbauda, vai Padomes apgalvojumi par to, ka prasītāja veic šādas darbības, ir pietiekami pamatoti.

Par Padomes sniegtajiem pierādījumiem

72 Prasītāja apgalvo, ka Padome nav pierādījusi, ka tās iesniegtajos dokumentos minētās darbības kopumā liecina "par nozīmīgu sadarbību ar Irānas valdību militārās vai ar militārām lietām saistītās jomās". Konkrēti, Padome neesot precizējusi, kāda veida atbalsts Irānas valdībai esot sniegts prasītājas sadarbības ar *AIO* un *IRGC* rezultātā. Fakts, ka prasītāja – tāpat kā citas Irānas universitātes – ir sadarbojusies ar savas valsts valdību, attiecoties uz visiem pētniecības institūtiem zinātnes un tehnoloģiju jomā jebkurā pasaules valstī.

73 Padome arī neesot pārbaudījusi iesniegtajos dokumentos iekļautās informācijas patiesumu, kuri lielākoties ir tikai Padomes sagatavoti informācijas biļetenu tulkojumi, proti, pastarpināta informācija. Turklāt šo dokumentu oriģināli ir sagatavoti persiešu valodā un atsevišķus šo oriģinālu tekstus Padome nav darījusi zināmus.

74 Padomes ieskatā, prasītājas sadarbība – ko pierāda tās iesniegtie dokumenti – ar, pirmkārt, Aizsardzības ministriju un, otrkārt, *AIO* un *IRGC*, kas ir Irānas valsts kontrolētas struktūras, kuras ir iekļautas sarakstos tāpēc, ka tās ir iesaistītas Irānas Islāma Republikas ballistisko raķešu programmās, ir uzskatāma par atbalstu Irānas valdībai strīdīgā kritērija izpratnē.

75 Šajā lietā ir jāizvērtē to pierādījumu pierādījuma spēks, uz ko Padome atsaucas, lai pamatotu katru no motīviem, kuru dēļ prasītājas nosaukums ir atkārtoti iekļauts apstrīdētajos tiesību aktos atrodamajos sarakstos (skat. šā sprieduma 46. punktu), lai pārbaudītu, vai, ņemot vērā strīdīgā kritērija saturu un tvērumu, kas precizēti šā sprieduma 54. un 67.–70. punktā, šie motīvi ir juridiski pietiekami pamatoti (skat. šā sprieduma 77.–103. punktu). Šī pārbaude ļaus noteikt, vai ar šiem motīviem kopumā var pamatot prasītājas nosaukuma atkārtoto iekļaušanu sarakstos (skat. šā sprieduma 104. punktu).

76 Vispirms ir jānoraida arguments, ko prasītāja izvirzīja tiesas sēdē un saskaņā ar kuru dokumenti, ko Padome izmantojusi, lai pamatotu prasītājas nosaukuma iekļaušanu apstrīdētajos aktos, esot pārāk seni. Proti, runājot par satelītu un "viedlaivu" izstrādi, lielākā daļa Padomes minēto dokumentu ir no 2012. gada un liecina par sadarbību bez noteikta beigu datuma (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX). Turklāt dokuments MD 179/14 RELEX, kas attiecas uz *IRGC* Jūras spēku komandiera runu un kura avots ir prasītājas interneta vietne, ir datēts ar 2014. janvāri. Runājot par sadarbības nolīgumu starp prasītāju un *IRGC* Gaisa spēkiem, ir jāatgādina, ka dokuments MD 180/14 RELEX šajā vietnē vēl joprojām bija atrodams brīdī, kad tika pieņemti apstrīdētie tiesību akti.

– Par nolīgumu ar *AIO* attiecībā uz satelītu ražošanu

77 Lai pamatotu savus apgalvojumus attiecībā uz prasītājas nolīgumu ar *AIO* par satelītu ražošanu, Padome ir iesniegusi dokumentus MD 176/14 RELEX un MD 177/14 RELEX, kas iekļauti tās lietās materiālos (skat. šā sprieduma 15. punktu). Runa ir par interneta lapu kopijām no *BBC* reportāžu arhīva, kuras sagatavotas angļu valodā un kurās ir pārņemts divu Irānas Islāma Republikas preses aģentūras, proti, *Islamic Republic News Agency* (*IRNA*), reportāžu teksts. Kā norāda prasītāja, šīs *IRNA* reportāžas nav iesniegtas. Tomēr prasītāja neapstrīd *BBC* dokumentos iekļautās informācijas patiesumu. Tā būtībā apgalvo, ka šī informācija neattaisno tās nosaukuma atkārtotu iekļaušanu sarakstos.

78 Pirmajā no šiem dokumentiem (MD 176/14 RELEX), kura datums ir 2012. gada 3. februāris un kura nosaukums ir "Iran to have greater achievements in space industry – defence minister" ("Aizsardzības ministrs apgalvo, ka Irānai būs lielāki sasniegumi kosmosa nozarē"), tiek atspoguļots Irānas aizsardzības ministra paziņojums par *IAO* veiktu satelīta palaišanu, ko *High Council of Space* pārraudzībā ir projektējuši un uzbūvējuši prasītājas studenti. Saskaņā ar *AIO* direktora paziņojumu, kas arī ir pārņemts iepriekš minētajā dokumentā, runa ir par izmēģinājuma satelītu, kurš tiek kontrolēts no attāluma un kurš filmēšot Zemi ar lielāku precizitāti. Šis mikrosatelīts, kura svars ir 50 kg, esot dažādi pielietojams dažādās jomās, piemēram, meteoroloģijā, dabas katastrofu pārvaldībā, kā arī gaisa temperatūras un mitruma mērīšanā.

79 Otrais dokuments (MD 177/14 RELEX), kura datums ir 2012. gada 2. oktobris un kura nosaukums ir "Iran to launch more satellites this year" ("Irāna šogad palaidīs vairāk satelītu"), attiecas uz *AIO* direktora paziņojumu par cita satelīta palaišanu, kuru būvēs prasītāja un kurš būs aprīkots ar saules baterijām, un kura misija būs fotografēt Zemi no 250–370 km augstuma.

80 Prasītāja apgalvo, ka dokuments MD 176/14 RELEX attiecas uz mikrosatelītu, kas paredzēts miermīlīgiem nolūkiem. Turklāt tā neesot piedalījusies nedz šā satelīta, nedz dokumentā MD 177/14 RELEX minētā satelīta palaišanas sistēmas projektēšanā un būvēšanā vai tā palaišanā. Iepriekš minētajos dokumentos nav iekļauts neviens pierādījums tam, ka tajos minēto satelītu projektēšana un būvēšana veicina Irānas valdības veiktās kodolieroču izplatīšanas darbības.

81 Ir jānorāda, ka dokumentos MD 176/14 RELEX un MD 177/14 RELEX nav neviena elementa, kas ļautu uzskatīt, ka abi minētie satelīti ir tikuši īpaši paredzēti vai modificēti militāram lietojumam Kopējā militāro preču saraksta izpratnē (skat. šā sprieduma 66. punktu). Turklāt šajos dokumentos nav atsauces uz nolīgumu starp prasītāju un *AIO* par satelītu ražošanu.

82 Tomēr apstāklis, ka par *AIO* veikto pirmo satelīta palaišanu paziņoja Irānas Aizsardzības ministrija (skat. šā sprieduma 78. punktu), liecina par šā satelīta būtiskumu militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītajās jomās. Turklāt fakts, ka *AIO*, kas veica satelītu palaišanu, pati ir iekļauta sarakstos, pamatojoties uz tās iesaisti raķešu ražošanā, apstiprina šo vērtējumu (skat. šā sprieduma 70. punktu). Šajā kontekstā apstāklim, ka prasītāja nav nekādi iesaistīta palaišanas iekārtu projektēšanā un ražošanā, uz ko tā atsaucas, nav nozīmes, jo Padome prasītājai pārmet tikai tās darbības, kas attiecas uz satelītu projektēšanu un palaišanu.

83 Līdz ar to prasītājas darbības, kas saistītas ar satelītu ražošanu, var uzskatīt par atbalstu Irānas valdībai strīdīgā kritērija izpratnē.

– Par sadarbību ar Irānas Aizsardzības ministriju un *IRGC* "viedlaivu" sacensību kontekstā

84 Lai pierādītu, ka prasītāja sadarbojas ar Irānas aizsardzības ministriju "viedlaivu" sacensību kontekstā, Padome, pirmkārt, iesniedza dokumentus MD 178/14 RELEX un MD 179/14 RELEX, kuri iekļauti tās lietas materiālos (skat. šā sprieduma 15. punktu), un, otrkārt, atbildes uz repliku pielikumā iekļāva laikraksta *Iran Daily Brief* interneta vietnē publicētu rakstu, kura datums ir 2014. gada 30. janvāris.

85 Dokuments MD 178/14 RELEX ir preses raksts, kuru publicējusi *Fars News Agency* un kura datums ir 2012. gada 12. maijs. Šajā rakstā, kura nosaukums ir "Cieša sadarbība starp *Sharif University* un Aizsardzības ministriju/Flotes problēmas Irānā ir atstātas novārtā", ir atspoguļota intervija, kuru prasītājas kuģniecības inženierijas grupas prezidents ir sniedzis šai aģentūrai un kurā šī prasītājas augstā amatpersona atsaucas uz nolīgumu starp prasītājas zinātnisko komisiju un Aizsardzības ministrijas Flotes nozaru organizāciju par "viedlaivu" sacensībām. Saskaņā ar šo nolīgumu uz apstiprinātajiem projektiem neattiecas nekādi finansiāli vai darbības ierobežojumi. Šī ciešā sadarbība starp prasītāju un iepriekš minēto Aizsardzības ministrijas organizāciju esot uzsākta divus gadus iepriekš.

86 Runājot par dokumentu MD 179/14 RELEX, tajā tostarp ir iekļauts prasītājas interneta vietnē atrodams raksts, kura datums ir 2014. gada 21. janvāris un kura nosaukums ir "Flotes atbalsts viedlaivu sacensību laureātiem". Šajā rakstā tiek ziņots par *IRGC* Jūras spēku komandiera runu, kas sniegta, atklājot trešās "viedlaivu" sacensības, un kurā esot minēta šāda veida kuģu tehnoloģiju izstrādes stratēģiskā nozīme un sadarbība starp *IRGC* Jūras spēkiem un Irānas pētniecības centriem.

87 Prasītāja apgalvo, ka no dokumenta MD 178/14 RELEX izriet, ka intervijas sniegšanas brīdi nebija noslēgts neviens projekts. Turklāt šajā dokumentā neesot iekļauta nekāda informācija par iespējamiem projektiem. Replikas rakstā prasītāja precizēja, ka tā ir rīkojusi tikai vienas "viedlaivu" sacensības. Dokuments MD 179/14 RELEX, kurā prasītāja neesot minēta, tādējādi attiecoties uz sacensībām, kuras prasītāja nav rīkojusi. Turklāt no *IRGC* Jūras spēku komandiera runas obligāti neizrietot, ka attiecīgās laivas ir paredzētas militāram lietojumam. Jebkurā gadījumā Padome neesot izskaidrojusi, kāpēc prasītājas piedalīšanās laivu projektēšanā, pat ja tās ir paredzētas militāram lietojumam, palīdzot Irānas valdībai īstenot kodolieroču izplatīšanas darbības.

88 Atbildē uz repliku Padome pauda viedokli, ka prasītājas apgalvojums, ka tā nav organizējusi trešās "viedlaivu" sacensības, ir pretrunā *Iran Daily Brief* interneta vietnē publicētam rakstam, kas iekļauts atbildes uz repliku pielikumā.

89 Šā raksta datums ir 2014. gada 30. janvāris un nosaukums ir "*IRGC* Jūras spēku komandieris ziņo, ka ir izveidota kaujas viedlaivu organizācija ("*IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established*"). Tajā ir norādīts, ka runā, kura tika sniegta trešo autonomo virsūdens transportlīdzekļu (*Autonomous Surface Vehicles* (*ASV*)) sacensību atklāšanas ceremonijā, kas notika *Sharif University of Technology*, *IRGC* Jūras spēku komandieris paziņoja, ka *IRGC* ir izveidojis viedlaivu kaujas vienību.

90 No šā raksta izriet, ka, pirmkārt, tā kā prasītāja nav sniegusi nekādu citu skaidrojumu, trešās viedlaivu sacensības attiecās uz laivām, kuras var izmantot militāros nolūkos. Otrkārt, apstāklis, ka šo sacensību atklāšana notika prasītājas telpās, ļauj uzskatīt – ja netiek pierādīts pretējais –, ka tā bija iesaistīta to rīkošanā.

91 Tādējādi iepriekš minētais 2014. gada 30. janvāra raksts ir uzskatāms par papildu pierādījumu, kas apstiprina dokumentos MD 178/14 RELEX un MD 179/14 RELEX minētos apstākļus, kuri attiecas uz prasītājas sadarbību ar Aizsardzības ministriju un *IRGC* viedlaivu sacensību kontekstā (skat. šā sprieduma 85. un 86. punktu). Tajā nav minēti jauni fakti, kas pamato prasītājas nosaukuma iekļaušanu sarakstos, bet ir tikai pamatoti apgalvojumi, kurus Padome izteikusi jau 2014. gada 4. septembra vēstulē (skat. šā sprieduma 15. punktu), un sniegta atbilde uz argumentiem, kurus prasītāja izvirzījusi tiesvedības gaitā Vispārējā tiesā. Tādējādi to var ņemt vērā, kaut arī tas nebija iekļauts Padomes lietas materiālos, un tas neaizskar prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

92 No tā izriet, ka Padome ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka prasītājas darbības saistība ar viedlaivu sacensībām atbilst strīdīgajam kritērijam.

– Par nolīgumu starp prasītāju un *IRGC* Gaisa spēkiem

93 Padome ir iesniegusi "Nolīguma par telpu piešķiršanu *Sharif* tehnoloģiju namā" (*Agreement to Assign Space in Sharif's Technology House*) tekstu, kas noslēgts starp prasītājas pētniecības un tehnoloģiju departamentu un *IRGC* Gaisa un kosmosa spēkiem, kurus pārstāv šo Gaisa un kosmosa spēku SAK pētniecības institūta direktors (turpmāk tekstā – "Pētniecības institūts"); šis dokuments tās lietā ir iekļauts ar atsauces numuru MD 180/14 RELEX.

94 Prasītāja apgalvo, ka runa ir par vienkāršu nodomu vēstuli, kas nav parakstīta. Turklāt šajā vēstulē esot tikai paredzēti vispārīgie sadarbības virzieni un tā esot jāpapildina ar īpašiem sadarbības nolīgumiem.

95 Padome precizē, ka dokumenta MD 180/14 RELEX avots ir prasītājas interneta vietne. Tā apgalvo, ka – pat pieņemot, ka puses nolīgumu nav parakstījušas, – šis nolīgums jebkurā gadījumā liecina par patiesu vēlmi izveidot noteikta līmeņa sadarbību starp prasītāju un Pētniecības institūtu.

96 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka atbilstoši dokumentam MD 180/14 RELEX nolīguma darbība bija paredzēta no tā parakstīšanas datuma līdz 2013. gada 20. martam un to ar pušu vienošanos varēja pagarināt atbilstoši darbības līmenim. Turklāt nolīguma teksts vēl tika publiskots prasītājas interneta vietnē, kad 2014. gada 7. novembrī tika pieņemti apstrīdētie tiesību akti. Šie apstākļi ļauj izdarīt pieņēmumu, ka prasītāja uzturēja saikni ar *IRGC* Gaisa un kosmosa spēkiem zinātniskas un tehnoloģiskas sadarbības nolūkos.

97 Protams, kā norāda prasītāja, šajā nolīgumā nav skaidras norādes uz darbībām militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās. Tomēr nolīguma noteikumi liecina par Pētniecības institūta, un tādējādi *IRGC*, izšķirošo ietekmi uz prasītājas attiecībām ar rūpniecības sektoru, kā arī uz tās pētniecības projektu izvēli un turpmāko īstenošanu. Proti, no šā nolīguma skaidri izriet, ka tā vispārīgais mērķis ir attīstīt un organizēt attiecības starp prasītāju un rūpniecības sektoru un censties apmierināt rūpniecības sektora vajadzības ar prasītājas rīcībā esošajiem resursiem. Pētniecības institūts tostarp apņemas noslēgt līgumu ar prasītāju, lai īstenotu tādus pētniecības projektus, kas nepieciešami rūpniecības sektoram, it īpaši šā institūta iesniegtus priekšlikumus (nolīguma 5.1 punkts). Pēdējais

minētais nosaka īpašas jomas, kuras interesē uzņēmumus, un informē par tām prasītāju nolūkā noslēgt līgumu (nolīguma 5.11 punkts). Savukārt prasītāja tostarp apņemas iesniegt periodiskus ziņojumus par tās ar rūpniecības sektoru saistīto pētījumu rezultātiem (nolīguma 6.1 punkts) un nodrošināt universitātes resursus, kas saistīti ar nozari (nolīguma 6.4 punkts).

98 Šie apstākļi paši par sevi neļauj konstatēt, ka prasītāja sniedz atbalstu Irānas valdībai saistībā ar aprīkojumu, kas iekļauts Kopējā militāro preču sarakstā (skat. šā sprieduma 67. punktu). Tomēr ir jāuzsver, ka iepriekš minētajā nolīgumā ar *IRGC* Gaisa un kosmosa spēkiem ir paredzēta cieša un sistemātiska sadarbība starp prasītāju un Pētniecības institūtu attiecībā uz prasītājas pētniecisko darbību atbilstoši Irānas rūpniecības sektora vajadzībām. Šie līgumi attiecas uz visām rūpniecības nozarēm, tai skaitā militāro jomu un ar militārajām lietām saistītajām jomām, kas minētas prasītājas nosaukuma iekļaušanas sarakstos pamatojumā. Ņemot vērā *IRGC* iesaisti Irānas kodolprogrammā un ballistisko raķešu programmas darbības kontrolē (skat. šā sprieduma 70. punktu), kā arī daudzās būtiskās ekonomikas nozarēs, nolīgums apstiprina, ka atbalsts, ko prasītāja šādi sniedz Irānas valdībai, tā nozīmīguma dēļ ietilpst strīdīgā kritērija tvērumā (skat. šā sprieduma 68. punktu).

– Par nolīgumu ar aizsardzību saistītas pētniecības jomā, kas noslēgts starp prasītāju un sešām citām universitātēm

99 Lai pierādītu, kas starp prasītāju un sešām citām universitātēm pastāv nolīgums, kura mērķis ir atbalstīt Irānas valdību, veicot ar aizsardzību saistītu pētniecību, Padome balstījās uz dokumentu MD 181/14 RELEX, kurš atrodams tās lietas materiālos un kurā iekļauta no Irānas preses aģentūru, it īpaši *IRNA*, interneta vietnēm iegūta informācija par militāra rakstura norisēm Irānā laikposmā no 2012. gada 15. jūnija līdz 11. jūlijam.

100 No šiem dokumentiem izriet, ka 2012. gada 23. jūnija *IRNA* rakstā ir norādīts, ka starp prasītāju un sešām citām universitātēm ir ticis noslēgts sadarbības nolīgums izglītības, kopīgas pētniecības un izcilības centru izveides jomā. Zinātnes, pētniecības un tehnoloģijas ministrs šajā ziņā esot uzsvēris "universitāšu lomu ienaidnieku manevru neitralizēšanā un plānus, kas attiecas uz valsts universitātēm". Viņš esot paziņojis, ka ministrija sniegs finansiālu atbalstu pētniecībai un darbībām ar aizsardzību saistītās jomās.

101 Tomēr – pretēji Padomes apgalvojumiem – minētais nolīgums nevarot tikt uzskatīts par norādi, ka prasītāja sniedz atbalstu Irānas valdībai strīdīgā kritērija izpratnē. Proti, ir runa par sadarbības nolīgumu starp universitātēm, kas vispārīgā veidā attiecas uz parastām, universitātēm raksturīgām mācību un pētniecības darbībām. Šādā kontekstā zinātnes, pētniecības un tehnoloģijas ministra izteikumi, kas atspoguļoti dokumentā MD 181/14 RELEX, nav pietiekami, lai – ja nav sniegta jebkāda konkrēta informācija par šā nolīguma saturu – izdarītu pieņēmumu, ka tas it īpaši attiecas uz pētniecības un tehnoloģijas izstrādes pasākumiem aizsardzības jomā vai saistītās jomās un ka tādējādi ar to tiek atbalstīta Irānas valdība.

– Par pēcdiploma kursiem bezpilota gaisa kuģu inženierijā

102 Prasītāja pamatoti apgalvo, ka Padomes iesniegtajos dokumentos nav nekādu pierādījumu, ka tā sniedz Zinātnes, pētniecības un tehnoloģiju ministrijas izstrādātus kursus bezpilota gaisa kuģu inženierijā.

103 Tādējādi, tā kā šis iemesls prasītājas nosaukuma iekļaušanai sarakstos nav pamatots, tas nevar palīdzēt pamatot apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanu.

– Secinājums

104 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājas nosaukuma iekļaušanas sarakstos motīvi, kas attiecas uz tās darbību, pirmkārt, satelītu jomā un, otrkārt, "viedlaivu" jomā, ir pietiekami pamatoti – kā tika nospriests šā sprieduma 83. un 92. punktā. Turklāt nolīgumā starp prasītāju un *IRGC* Gaisa spēkiem ir apstiprinātas prasītājas saistības attiecībā pret Irānas valdību militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās (skat. šā sprieduma 98. punktu). Tādējādi visi šie iemesli attaisnoja prasītājas nosaukuma iekļaušanu apstrīdētajos tiesību aktos uz strīdīgā kritērija pamata.

105 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu – tiesību uz īpašumu pārkāpumu un samērīguma principa pārkāpumu

106 Prasītāja vispirms apgalvo, ka, ciktāl tās nosaukuma atkārtota iekļaušana sarakstos nav pamatota, ar apstrīdētajiem tiesību aktiem ir pārkāptas tiesības uz īpašumu un tie ir pretrunā samērīguma principam.

107 Turpinājumā prasītāja pārmet Padomei, ka tā nav ņēmusi vērā faktu, ka prasītāja ir nevis komerciāls uzņēmums, bet gan universitāte. Līdz ar to tās nosaukuma iekļaušana sarakstos ietekmējot ne vien prasītājas pašas tiesības, bet arī tās pasniedzēju un studentu kopuma tiesības. Šī iekļaušana sarakstos esot arī nesamērīga, jo tā aizskarot arī tās zinātnisko līdzstrādnieku tiesības, proti, tiesības uz izglītību, kas aizsargātas Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 2. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. pantā, kā arī tiesības uz vārda un informācijas brīvību, kas aizsargātas ar minētās konvencijas 10. pantu un Pamattiesību hartas 11. pantu.

108 Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka apstrīdētie tiesību akti negatīvi ietekmē tās pētnieciskās un apmācības darbības, it īpaši, ciktāl pēc tās sākotnējās iekļaušanas sarakstos izdevēji ir beiguši publicēt Irānas autoru rakstus un ir izbeiguši ar prasītāju noslēgtos līgumus, kas attiecas uz piecu darbu publicēšanu angļu valodā, ciktāl tā vairs nesaņem nedz Eiropā publicētus zinātniskus žurnālus, nedz zinātniskus darbus un katalogus, ciktāl tā vairs nespēj Savienības dalībvalstīs iegādāties pētniecības darbībām un laboratorijām vajadzīgos līdzekļus un tai vairs nav pieejamas noteiktas pētniecības jomas interneta vietnes un ciktāl tās locekļi vairs nesaņem vīzas, lai ieceļotu Savienības dalībvalstu teritorijā.

109 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (skat. spriedumu 2013. gada 13. septembris, *Makhlouf*/Padome, T-383/11, Krājums, EU:T:2013:431, 98. punkts un tajā minētā judikatūra).

110 Šajā lietā ir jānorāda, ka apstāklis, ka apstrīdētie tiesību akti ietekmē ne vien prasītājas tiesības uz īpašumu, bet arī tās pētniecības un apmācības darbību, proti, pārējās tiesības, kas minētas šā sprieduma 107. punktā, neļauj uzskatīt, ka šie akti ir nesamērīgi. Tā kā prasītāja ar apstrīdētajos tiesību aktos minētajām pētniecības un izstrādes darbībām Irānas valdībai ir sniegusi atbalstu, kurš ir aizliegts ar piemērojamo tiesisko regulējumu – kā tika konstatēts šā sprieduma 104. punktā –, Padome, nepārsniedzot savu vērtējuma brīvību, varēja uzskatīt, ka prasītājas nosaukuma atkārtota iekļaušana sarakstos ir piemērots un nepieciešams pasākums kodolieroču izplatīšanas apkarošanas kontekstā.

111 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu – pilnvaru nepareizu izmantošanu

112 Pirmām kārtām prasītāja uzsver, ka apstāklis, ka Padomes iesniegtie dokumenti nevar pamatot tās nosaukuma atkārtotu iekļaušanu sarakstos, liecina, ka Padome patiesībā ir balstījusies uz citiem motīviem, nevis tiem, kas izklāstīti sākotnējā lēmumā par iekļaušanu sarakstos, kurš atcelts ar spriedumu *Sharif University of Technology*/Padome, minēts 14. punktā (EU:T:2014:607).

113 Ar šo argumentāciju šā pamata atbalstam tiek vienīgi atkārtota argumentācija, ko prasītāja jau izvirzījusi pirmā pamata ietvaros un saskaņā ar ko Padome neesot sniegusi noteiktu informāciju, kura atrodama tās lietā un uz kuru esot balstīti apstrīdētie tiesību akti. Līdz ar to šī argumentācija ir jānoraida to iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma 33.–35. punktā, uz kuriem šeit ir jāatsaucas.

114 Otrām kārtām prasītāja apgalvo, ka no trim universitātēm, kas ir iekļautas sarakstos, tā ir vienīgā, kuras iekļaušana tiek pamatota ar strīdīgo kritēriju. Pārējo divu universitāšu iekļaušana sarakstos esot balstīta uz iesaisti Irānas kodolprogrammā. Šajā kontekstā prasītāja uzskata, ka to piecu universitāšu neiekļaušana sarakstos, kuras kopā ar prasītāju ir starp sešām universitātēm noslēgtā nolīguma puses, kura mērķis ir atbalstīt Irānas valdību, izmantojot ar aizsardzību saistītu pētniecību, un kurš ir minēts apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā, parāda, ka tās nosaukuma iekļaušana sarakstos patiesībā balstās uz citu pamatojumu.

115 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šā sprieduma 114. punkta minētajam apgalvojumam par to, ka iekļaušana sarakstos ir veikta citu iemeslu dēļ nekā divu citu universitāšu gadījumā, šajā lietā nav nozīmes. Turklāt apstākli, ka pārējām piecām universitātēm, kuras ir prasītājas nosaukuma atkārtotās iekļaušanas sarakstos pamatojumā minētā nolīguma puses, uz strīdīgā kritērija pamata ierobežojoši pasākumi nav piemēroti, nevar uzskatīt par norādi, ka ir notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana.

116 Proti, no apstrīdēto tiesību aktu pamatojuma izriet, ka prasītājas piedalīšanās šajā nolīgumā ir tikai viens no pieciem motīviem tās nosaukuma atkārtotai iekļaušanai sarakstos. Trīs no pārējiem apstrīdētajos tiesību aktos izklāstītajiem motīviem attiecas, respektīvi, uz sadarbības nolīgumiem ar Irānas valdības vienībām par satelītu ražošanu, uz viedlaivu sacensību rīkošanu un uz stratēģisku un organizatorisku sadarbību ar *IRGC* (skat. šā sprieduma 46. punktu). Tādējādi – kā ir nospriests šā sprieduma 104. punktā – trīs pārējie motīvi, apskatīti kopumā, pamato prasītājas nosaukuma atkārtoto iekļaušanu sarakstos, savukārt motīvs, kas attiecas uz iepriekš minēto sešu universitāšu nolīgumu par pētniecību aizsardzības jomā, ir ticis uzskatīts par nepamatotu (skat. šā sprieduma 101. punktu).

117 Visu šo iemeslu dēļ ceturtais pamats ir jānoraida.

118 No tā izriet, ka prasība par apstrīdēto tiesību aktu atcelšanu ir jānoraida.

2. *Par prasību par zaudējumu atlīdzību*

119 Prasītāja apgalvo, ka ar tās nosaukuma atkārtoto iekļaušanu sarakstos ir nodarīts kaitējums tās reputācijai. Šīs atkārtotās iekļaušanas atcelšana neesot pietiekama, lai atlīdzinātu šo kaitējumu.

120 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības par tās iestāžu prettiesisku rīcību iestāšanās LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, iestādēm pārmestā rīcība ir prettiesiska, zaudējumi ir reāli un pastāv cēloņsakarība starp konkrēto rīcību un norādīto kaitējumu (skat. spriedumus, 2008. gada 9. septembris, *FIAMM* u.c./Padome un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, Krājums, EU:C:2008:476, 106. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2014. gada 25. novembris, *Safa Nicu Sepahan*/Padome, T-384/11, Krājums, EU:T:2014:986, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

121 Šo triju nosacījumu kumulatīvais raksturs nozīmē, ka, ja viens no tiem nav izpildīts, prasība atlīdzināt zaudējumus ir pilnībā noraidāma un pārējo nosacījumu izpilde nav jāpārbauda (spriedumi 2003. gada 8. maijs, *T. Port*/Komisija, C-122/01 P, Krājums, EU:C:2003:259, 30. punkts, un *Safa Nicu Sepahan* /Padome, minēts 120. punktā, EU:T:2014:986, 48. punkts).

122 Tā kā nosacījums, kas attiecas prasītājas nosaukuma iekļaušanas sarakstā prettiesiskumu, šajā lietā nav izpildīts – kā tika konstatēts šā sprieduma 118. punktā –, ir jānoraida prasītājas prasība par zaudējumu atlīdzību un tādējādi – prasība pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

123 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

124 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, atbilstoši Padomes prasījumiem ir jāpiespriež prasītājai segt visus tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Sharif University of Technology* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 28. aprīlī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 5

Juridiskais pamatojums 6

1. Par prasību atcelt tiesību aktus 6

Par pirmo pamatu – tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu 6

Par otro pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamām kļūdām vērtējumā 7

Par strīdīgā kritērija interpretāciju attiecībā uz pētniecības un tehnoloģiju izstrādes darbībām militārajā jomā vai ar militārām lietām saistītās jomās, kas minētas apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā 7

Par Padomes sniegtajiem pierādījumiem 12

– Par nolīgumu ar AIO attiecībā uz satelītu ražošanu 13

– Par sadarbību ar Irānas Aizsardzības ministriju un IRGC "viedlaivu" sacensību kontekstā 14

– Par nolīgumu starp prasītāju un IRGC Gaisa spēkiem 15

– Par nolīgumu ar aizsardzību saistītas pētniecības jomā, kas noslēgts starp prasītāju un sešām citām universitātēm 16

– Par pēcdiploma kursiem bezpilota gaisa kuģu inženierijā 16

– Secinājums 17

Par trešo pamatu – tiesību uz īpašumu pārkāpumu un samērīguma principa pārkāpumu 17

Par ceturto pamatu – pilnvaru nepareizu izmantošanu 18

2. Par prasību par zaudējumu atlīdzību 18

Par tiesāšanās izdevumiem 19